

PERUSSUOMALAINEN PERHEPOLITIikka

SUUNTAVIIVOJA JA UUSIA AVAUKSIA

1. Vastuullinen vanhemmuus, perheiden valinnat ja turvattu lapsuus	3
2. Perhevapaat, sukupuoli, talous ja työmarkkinat.....	4
3. Laadukas ja maksullinen varhaiskasvatus.....	8
4. Muita pohtimisen arvoisia ajatuksia: eläke, lapsilisä, työnantajat	9
5. Hyvinvointiyhteiskunta tarvitsee osallistujia	10

1.

Vastuullinen vanhemmuus, perheiden valinnat ja turvattu lapsuus

Halu uudistaa perhevapaita on lausuttu laajalti. Eri puolueilla ja poliittisilla toimijoilla on erilaisia tavoitteita ja erilaisia motiiveja tavoitteiden taustalla. Useimmat ovat yksimielisiä siitä, että isien osuutta lastenhoidossa olisi syytä nostaa ja että perhevapaamallit voisivat yleisesti olla joustavampia ja yksinkertaisempia. Lisäksi monien uudistusmallien taustalla on ajatus siitä, että perhepolitiikalla voitaisiin vaikuttaa erityisesti äitien työllistymiseen ja jopa purkaa kannustinloukkuja. Vähemmän on puhuttu siitä, että oikeanlaisilla perhepoliittisilla toimilla voitaisiin vaikuttaa syntyvyyteen, joka tällä hetkellä on Suomessa erittäin alhainen, nälkävuosien tasolla. Väestönkasvu nojaa pääasiassa maahanmuuttoon, ja maahanmuuttajat Suomessa myös tekevät lapsia enemmän kuin kantaväestö.

Perussuomalaiset haluaa osallistua perhepolitiikan uudistamiseen. **Meidän lähtökohtamme on siinä, että perhe on maailman tärkein yksikkö.** Kaikki poliittiset toimet, jotka kohdistuvat perheisiin, vaikuttavat lapsiin – tulevaisuuden täysi-ikäisiin kansalaisiin ja veronmaksajiin. Vaikka yhteiskunnan merkitys perheiden ja lasten elämän turvaajina on hyvinvointiyhteiskunnassa oleellinen, on perheiden oma vastuu kaikkein tärkein. **Meidän lapsemme ovat meidän, eivät yhteiskunnan.**

Yhtäältä tämä tarkoittaa sitä, että kannatamme perheen vastuuta ja vastuunkantoa, erityisesti nykyisten yhä kasvavien vanhemmuuden haasteiden keskellä. Lasten ja perheiden eriarvoistuminen on yhteiskuntamme merkittävimpiä ongelmia, ja sen vaikutus näkyy laajalti ja pitkään. Toisaalta perheiden oma vastuu tarkoittaa sitä, että yhteiskunta ei voi sanella, miten vanhemmat haluavat lapsensa hoitaa. Perheiden vapaus tehdä valintoja, jotka sopivat kaikille osapuolille, on ensiarvoisen tärkeää. Emme perussuomalaisissa esimerkiksi usko, että perheen aikuiset olisivat keskenään kilpajuoksussa siitä, kumpi ”joutuu” hoitamaan lapsia ja kumpi ”saa” mennä töihin. Lastenhoito ei mielestämme ole uhraus, ja luotamme perheeseen.

Perheet ovat erilaisia, ihmiset myös. **Haluamme tukea perheen omaa vastuunkantoa ja omia ratkaisuja – ja siinä samalla ajatella, mikä on Suomelle hyväksi laajemmin.** Lapsilla on oikeus hyvään ja turvalliseen lapseuteen.

2. Perhevapaat, sukupuoli, talous ja työmarkkinat

Jo pitkään monilla politiikan sektoreilla peräänkuulutettu joustavuus on löytänyt tiensä myös perhepolitiikkaan. Vaikka usein kyse on positiivisistakin muutoksista, on mukana myös paljon sellaista, mitä perussuomalaiset kehottaa tarkastelemaan kriittisesti. Työelämän pirstaloituminen ja pätkittyminen ovat tosiasioita, mutta toisaalta niitä ei meidän mielestämme tulisi edesauttaa pirstaloimalla myös perhe-elämää. Jo tällä hetkellä esimerkiksi vanhempainvapaan voi jakaa haluamallaan tavalla, jopa neljään eri jaksoon, molempien vanhempien välillä. Enemminkin ongelma on siinä, että näiden mahdollisuuksien hyödyntäminen on vielä liian monimutkaista ja vaatii turhan paljon paperityötä.

On siis hyvä, että vanhemmat voivat tehdä joustavia ja itsensä näköisiä ratkaisuja lastenhoidon suhteen. Mutta ei ole hyvä, jos heidän on pakko olla liian ”joustavia” työelämän tai järjestelmämme vaatimusten takia. **Lapsen ei pidä ”joustavoitua” liian pienenä kodin ulkopuolelle hoitoon tai ”kasvatusputkeen” eikä ole mielekästä, että äiti siirtyy hoitovapaalta työttömyyskortistoon vain siksi, että tämän uskotaan kannustavan häntä.**

Mielestämme ”tasa-arvoa” ei myöskään tule edistää mitätöimällä sitä tosiseikkaa, että äidin ja isän roolit ovat keskimäärin erilaiset, jo biologisista syistä juontaen. Äiti on yleensä vauvan ensimmäinen ja myös tärkein hoitaja, mies ei imetä, sukupuolten keskimääräisessä herkkyydessä aistia tarpeita ja kokea empatiaa on eroja. Isän rooli korostuu yleensä lapsen kasvaessa. Näemme, että lähtökohtaisesti paras paikka lapselle on perheessä, jossa hänellä on sekä isä että äiti.

Nykyisin usein kuullut ehdotukset, joissa naisten työllisyyttä halutaan nostaa ”kepittämällä” heidät pois kotoa lapsia hoitamasta tai ”antamalla porkkanaa” maksuttoman päivähoiton muodossa, perustuvat kaikki ajatukselle, että työpaikkojen määrä automaattisesti lisääntyisi työvoiman tarjonnan lisääntymisen kautta. Tämä on kuitenkin hyvin epävarmaa.

Tutkimusten mukaan työllisyysaste ei ole Pohjoismaissa noussut esimerkiksi päivähoitomaksuja alentamalla. Toisaalta esimerkiksi Ruotsissa tehdään paljon enemmän osa-aikatyötä kuin Suomessa. Vaikka osa-aikainen työ saattaa olla toivottua ja nimenomaan helpottaa työn ja perhe-elämän yhdistämistä, ei se aina ole yksinomaan positiivinen asia. Osa-aikatyön ja palkkavaikutusten myötä myös ”työssäkäyvien köyhien” määrä lisääntyy, kuten Ruotsissa ja esimerkiksi Saksassa on nimenomaan tapahtunut. Tästä seuraa se, että nämä ihmiset ja perheet eivät enää pärjääkään palkallaan. Valtiolle tulee usein tehtäväksi kompensoida asumistuen, toimeentulotuen ja muiden tukien muodossa – eivätkä verotulot kasva riittävästi kattamaan menoja.

Kaikki suorat tai epäsuorat toimenpiteet – maahanmuuton lisääminen mukaan lukien – jotka aktiivisesti edesauttavat matalapalkkaisten ryhmien syntymistä, vaikuttavat valtion taloudelliseen toimintakykyyn. Vaikka osa-aikatyön mahdollisuus on perheen ja työn yhdistämisestä monesti joustavoittava seikka, on sen negatiiviset vaikutukset välttämätöntä ottaa huomioon. **Siksi myös julkisuudessa esitettyjä erilaisia ”tehokkuutta” lisääviä perhevapaamalleja täytyy näiltäkin osin tarkastella kriittisesti.**

PERUSSUOMALAINEN MALLI: PIDENNETTY VANHEMPAINVAPAA, PORRASTETTU HOITOVAPAA

Perhevapaamallimme tärkeimmät muutokset liittyvät ansiosidonnaisen vanhempainvapaan pidentämiseen, hoitovapaan tukemisen porrastamiseen ja isyysvapaan pidentämiseen. Erilaiset joustot perhevapaiden useimmissa vaiheissa ovat tärkeitä ja tukevat niin perheiden valinnanvapautta kuin muuttuneiden työmarkkinoidenkin toimintaa. Haluamme vähentää turhaa byrokratiaa ja tarjota perheille helpomman ja yksinkertaisemman vaihtoehdon esimerkiksi ottaa vastaan lyhyitä työsuhteita ja vaihtaa kotona olevaa vanhempaa.

Ehdottamassamme mallissa sekä äidin että isän vapaiden kesto olisi kumpikin 3 kuukautta ja vanhempainvapaata, jonka perheet voivat halutessaan jakaa, olisi 9 kuukautta. Kokonaispituus olisi siis 15 kuukautta (3+9+3-malli). **Nykyiseen malliin nähden lisää pituutta tulisi siis lähes kolme kuukautta.**

Isän osuutta ei voisi siirtää äidille (kuten ei nytkään), mutta mikäli perhe ei halua käyttää sitä, hoitovapaakausi alkaisi vain aiemmin. Haluamme kannustaa isää käyttämään oikeuttaan isyyysvapaaseen ja ehdotamme ensimmäisen kuukauden ansio-osan korottamista samalle tasolle äidin ansio-osan kanssa. Taloudelliset kannustimet ovat ehdottomasti parempia vaihtoehtoja kuin perheiden rankaiseminen ”vääränlaisista” valinnoista.

Sen sijaan tilanteessa, jossa äidillä ei ole työpaikkaa, johon palata, ei ole syytä tehdä perhepoliittisia kikkailuja ”tasa-arvon” lisäämiseksi tai tilastojen kaunistamiseksi. Emme siis näe järkevää, että äiti siirtyy isyyysvapaan ajaksi työttömyysturvan piiriin, jotta isän kotonaolo mahdollistuu. **Perhepolitiikka ei myöskään voi olla – eikä sen tarvitse olla – työllisyyspolitiikkaa, vaan ensisijaisesti mahdollistaa lasta ja koko perhettä tukevia ratkaisuja.** Äitien pakottaminen pois kotoa ei lisää työpaikkojen määrää kuin korkeintaan päiväkoteihin ja muihin lastenhoitopalveluihin.

Perhevapaamallissamme hoitovapaan ensimmäiset 10 kuukautta ovat paremmin tuettuja kuin viimeinen kolmas vuosi. Tuen taso on aluksi korkeampi kuin nyt. Korotettu tuki päättyy lapsen ollessa noin 2-vuotias. Tämä on monien asiantuntijoiden mielestä jo oikein hyvä ikä siirtyä päivähoidon. Tosin koska lapset ovat erilaisia ja tärkeintä on perheiden vapaus valita, haluamme mahdollistaa hoitovapaan jatkamisen 3-vuotiaaksi asti.

Ehdotuksessamme ei myöskään makseta hoitorahaa yli 3-vuotiaista, lukuun ottamatta pienten koululaisten vanhemmille mahdollista osittaista hoitorahaa, joka sallii työajan lyhentämisen tai osa-aikaisen työskentelyn. Tällä hetkellä hoitovapaan tuen piiriin kuuluvista lapsista melkein kolmannes on yli 3-vuotiaita. Suomessa 3–5-vuotiaiden lasten osuus varhaiskasvatuksessa onkin Pohjoismaiden pienin. Maahanmuuttajat käyttävät pitkiä

hoitovapaita huomattavasti useammin kuin kantaväestö. Ylipäättänsä pitkiä hoitovapaita käyttävät eniten alimman koulutuksen ja tulotason äidit, joista monilla ei ole työpaikkaa, johon palata. Vastaavasti suomalaisessa sosiaalijärjestelmässä lasten lukumäärä yleisesti vähentää työn kannustimia: mitä suurempi lapsimäärä, sitä heikommat kannustimet työskennellä, erityisesti yksinhuoltajaperheissä.

Vaikka pieni lapsi yleensä voi paremmin kotona, erityisesti maahanmuuttajaperheissä ja erilaisia sosiaalisia haasteita omaavissa perheissä on suositeltavaa, että lapsi siirtyy aikaisemmassa vaiheessa varhaiskasvatuksen piiriin. Myös työttömän yli 3-vuotiaalle lapsille on ainakin näissä erityistapauksissa syytä varmistaa 20 viikkotunnin varhaiskasvatuksen toteutuminen. Muissa tapauksissa emme näe, että on mitään syytä hoputtaa pientä lasta varhaiskasvatuksen piiriin, jos vanhemmilla on mahdollisuus taata hyvä ja turvallinen hoito kotona. Karsastamme ajatusta kotihoidon tai päivähoidon vastakkainasettelusta tai järjestykseen laittamisesta. Toinen toimii yhdellä, toinen toisella, useimmat hyödyntävät molempia.

Hyvin harva suomalaislapsi siirtyy tällä hetkellä päivähoidon suoraan vanhempainvapaan päättymisen jälkeen, mikä onkin ymmärrettävää, sillä kyseessä on vielä hyvin pieni lapsi. Lähes 90 prosenttia perheistä käyttää hoitovapaamahdollisuutta ainakin jonkin aikaa. Yli puolessa perheistä hoitovapaata käytetään enintään 12 kuukautta. Täysimääräisesti eli yli 24 kuukautta kestävää kotihoidon tukea käytetään 16 prosentissa perheistä.¹

Ehdottamassamme mallissa lapsi on noin kolme kuukautta vanhempi vanhempainvapaan päättyessä – eli siis mahdollisesti vanhempien niin valitessa valmiimpi päivähoidon. Myös isyyysvapaan pitäminen vanhempainvapaan perään saattaa tuntua houkuttelevammalta, kun lapsi on hieman vanhempi. Nykymallin vanhempainvapaan lapsen edun kannalta auttamatta liian lyhyt eikä välttämättä tue edes 12 kuukauden imetyssuosituksen toteutumista.

¹ Tilastot: Kela, TEM, THL, VM.

PIDENNETTY VANHEMPAINVAPAA (3+9+3-MALLI)

	NYT	EHDOTUS
Vapaan aloitus	5-8 viikkoa ennen laskettua aikaa	2-6 viikkoa ennen laskettua aikaa
Äitiysvapaa	n. 4 kk	3 kk
Vanhempainvapaa	n. 6.1 kk	9 kk
Isyysvapaa	n. 2.1 kk	3 kk
Yhteensä	n. 12.2 kk	15 kk

Ehdotuksessa vanhempainvapaan päättyessä lapsi on a) noin 14 kuukauden ikäinen, jos isä on käyttänyt isyysvapaansa, b) noin 11 kuukauden ikäinen, jos isä ei ole käyttänyt isyysvapaata (nyt: noin 9–10 kuukauden ikäinen).

	NYT	EHDOTUS
1. kuukausi äiti	90 % ansioista 56 päivää*	85 % ansioista*
1. kuukausi isä	70 % ansioista*	85 % ansioista*
Loput 13 kk	70 % ansioista*	70 % ansioista*

*) minimipäiväraha 23.73,-/pvä

ERITYISTÄ:

- Pidennetty vanhempainvapaa (pidempään ansiosidonnainen tuki).
- Kannustin pitää isyysvapaata kasvaa (ansio-osan korotus; suhteessa hoitovapaaseen kannattava; lapsi isyysvapaan alkaessa vanhempi).
- 9 kuukauden vanhempainvapaan voi jakaa joustavasti.
- Myös muita joustoja, esimerkiksi opiskeluun, työssäkäyntiin, loma-aikoihin ja isyysvapaan osiin jakamiseen liittyen.

PORRASTETTU HOITOVAPAA

Oikeus siihen saakka, kunnes lapsi täyttää 3 vuotta. Tuki alenee 10 kuukauden jälkeen (lapsi noin 2-vuotias). Hoitovapaan pituus siis enintään a) 22 kuukautta, jos isä on käyttänyt isyyysvapaansa, b) 25 kuukautta, jos isä ei ole käyttänyt isyyysvapaata.

	NYT	EHDOTUS
1 lapsi	minimi 338,- (tuloista riippuen maksimi 519,-)	ensimmäisten 10 kk ajan: minimi 440,- (tuloista riippuen maksimi 540,-) 12–15 kk ajan: minimi 300,- (tuloista riippuen maksimi 400,-)
2 lasta (alle 3-v)	minimi 439,- (tuloista riippuen maksimi 620,-)	ensimmäisten 10 kk ajan: minimi 540,- (tuloista riippuen maksimi 660,-) 12–15 kk ajan: minimi 370,- (tuloista riippuen maksimi 480,-)
3 lasta (2 alle 3-v, 1 alle kouluikäinen)	minimi 505,- (tuloista riippuen maksimi 686,-)	ensimmäisten 10 kk ajan: minimi 540,-* (tuloista riippuen maksimi 660,-) 12–15 kk ajan: minimi 370,- (tuloista riippuen maksimi 480,-)

*) Tukea ei ehdotuksessa makseta yli 3-vuotiaista. Osittainen hoitoraha pienten koululaisten vanhemmille säilytetään myös uudessa ehdotuksessa.

ERITYISTÄ:

- Hoitovapaan pituus ei muutu (mahdollista 3-vuotiaaksi saakka).
- Porrastettu tuki: ensimmäisen 10 kuukautta korkeampi kuin nyt, sitten alenee.
- Selkeä virstanpylväs, kun lapsi noin 2-vuotias (mahdollinen kannustin varhaiskasvatukseen).
- Tukea maksetaan vain alle 3-vuotiaista lapsista. Yli 3-vuotiailla oikeus 20 tunnin varhaiskasvatukseen, vaikka toinen vanhempi kotona (kustannus tulojen mukaan; ks. päivähoito-osio).
- Mikäli vanhempi on työtön tai maahanmuuttaja, hoitovapaan viimeisellä 10 kuukaudella työllistymis- ja/tai kotoutumiskoulutusta (esim. kielenopetus) ja tähän sidottu tuki.
- Useita joustoja, esim. osa-aikatyöhön liittyen.

3.

Laadukas ja maksullinen varhaiskasvatus

Perhevapaaudistuksen rinnalle on noussut myös keskustelu maksuttomasta – joskus jopa ilmaiseksi väitetystä – päivähoidosta. **Perussuomalaiset ei kannata maksuttomuutta** ja muistuttaa painokkaasti, että ilmaisia palveluita ei ole olemassakaan. Kysymys on sekä periaatteellinen että valtiontaloudellinen.

Ensinnäkin kaikkein pienituloisimmille päivähoito on jo maksutonta – myös muiden pienituloisten maksuja on juuri alennettu. Sen sijaan ylimpään maksuluokkaan joutuu edelleen varsin kohtalaisilla kahden tulonsaajan tuloilla. Päivähoidon hinta joustaa siis alas- mutta ei ylöspäin. **Perussuomalaiset olisi valmis pohtimaan sen sijaan mallia, jossa työssäkäyvien perheiden maksutaakkaa etenkin monilapsisissa perheissä tarkastettaisiin, samalla kun suurituloisimpien maksuja voitaisiin korottaa.**

Maksuton päivähoito vaatisi merkittäviä lisäinvestointeja, nimenomaan seiniä ja käsiä. Uhkana olisi, että uudistuksen kustannukset kaatuisivat kuntien kannettaviksi, erityisesti jos perhevapaajärjestelmä kokonaisuudessaan uudistetaan kovin hätäisesti. **Jo nyt päivähoiton kuormitus monissa paikoissa on valtava.** Saamme jatkuvasti kuulla päiväkotien ongelmista, liian suurista ryhmäkoista, lasten kasvavista käytöshäiriöistä ja jopa mielenterveysongelmista. Myös rakennusten sisäilmaongelmat ovat merkittävä ongelma päivähoitotilojen lisäämisessä tai edes nykyisten tilojen säilyttämisessä.

Taloudellisten seikkojen lisäksi maksuttomuudessa on mielestämme myös muita ongelmia. Se kannustaisi kaikissa tilanteissa viemään lapsen päivähoitoon, olipa tälle tarvetta tai ei. **Perussuomalaiset ei kannata lasten säilytyspaikka -ajattelua, vaan muistuttaa, että lasten hoivan ja kasvatuksen tärkein vastuu on vanhemmillä.** Pienimmät lapset eivät hyödy päivähoidosta, päinvastoin se on stressaavaa. Esimerkiksi lastenpsykiatri Jari

Sinkkonen on sitä mieltä, että alle 3-vuotiaan varhaiskasvatus on ”pelkkää sanahelinää”. Pieni lapsi tarvitsee hoivaa, suojelua, tuttuja aikuisia. Kuten edellä perhevapaiden yhteydessä todettiin, **tehtäköön työllisyyspolitiikkaa työllisyyspolitiikassa – ei lasten kustannuksella perhepolitiikassa.**

Tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että joskus sosiaaliset syyt ja muun muassa maahanmuuttajanaisten ja -lasten kotouttamiseen liittyvät seikat puoltavat helppoa pääsyä varhaiskasvatukseen. Yleistä mallia on kuitenkin turha muuttaa huonommaksi näiden erityistapausten vuoksi. Lisäksi päivähoito yleensä on jo maksutonta myös näille ryhmille.

Haluamme myös muistuttaa, että ilmaisia palveluita ei ole. Veronmaksaja maksaa aina. Maksuton päivähoito nostaisi jälleen erityisesti keskiluokan verotaakkaa. Maksuttomuuden vaikutus syntyvyyteen lienee myös melko vaatimaton. Mikäli valtio haluaa vaikuttaa syntyvyyteen, **tulee lisätä vastuuntuntoisten perheiden yleistä hyvinvointia, parantaa työmarkkinoiden toimintaa ja aikuisten mahdollisuuksia tehdä lapsia tukevia valintoja.**

Tärkeimmät päivähoitoon ja varhaiskasvatukseen liittyvät tavoitteemme koskevat **maltilisempia ryhmäkojoja, rauhallista hoitoympäristöä, hyvin rakennettuja ja huollettuja rakennuksia sekä osaavaa ja motivoitunutta henkilöstöä.** Suomessa on maailman parhaat opettajat niin päivähoidossa kuin koulussakin. Valitettavasti useat vanhemmuuden ongelmat ja haasteet sekä kasvavat erot hyvinvoivien ja huono-osaisten välillä näkyvät yhä enemmän myös päiväkotien arjessa. Näitä ei korjata lisäämällä työntekijöiden koulutuspäiviä tai varhaiskasvatuksen digitalisaatiota. Ongelmat ovat valitettavasti paljon syvemmällä.

4.

Muita pohtimisen arvoisia ajatuksia: eläke, lapsilisä, työnantajat

Aidit hoitavat lapsia kotona huomattavasti useammin ja kauemmin kuin isät. Perussuomalaisten mielestä tässä ei ole mitään ihmeellistä, saati väärää, vaikka kannustammekin isejä tarttumaan entistä enemmän isyysvapaaseen ja elämään lapsen kanssa yhdessä tämän elämän tärkeintä ja niin kovin nopeasti ohi olevaa vaihetta. Äitien korostuneesta kotiroolista seuraa kuitenkin joitakin kielteisiäkin asioita.

Yksi keino korjata perhevapaista ja lyhyemmästä työurasta johtuvaa eroa naisten ja miesten tulevissa eläkkeissä olisi ottaa paremmin huomioon lastenhoitoon käytetyn ajan eläkekertymä. **Mikäli isän ja äidin eläkekertymä lastenhoidon ajalta (esimerkiksi 2 vuotta) jaettaisiin kokonaisuudessaan kahtia, olisi lopputulos tasapuolisempi.** Tämä tukisi kannattamaamme perheen yhteistä vastuunkantoa – vanhempien roolit ovat usein erilaiset, mutta toisiaan tukevat. Ehdotus olisi varsin helppo toteuttaa ja lisäksi se olisi kustannusneutraali eikä vääristäisi kannustimia. Pyydämme muita puolueita pohtimaan asiaa, niin perhe- kuin tasa-arvopoliittisista näkökulmista käsin.

Kuten edellä jo toimme ilmi, perheiden ”kepittäminen” tehokkuuden (tai tasa-arvon) nimissä ei mielestämme ole fiksua työllisyyspolitiikkaa, vaan typerää perhepolitiikkaa. On totta, että vähemmän koulutetut ja huonos-

sa työmarkkinatilanteessa olevat naiset viettävät huomattavasti enemmän aikaa kotona lapsia hoitaen kuin paremmassa tilanteessa olevat. Tähän pitää kuitenkin mielestämme vaikuttaa pääasiassa muiden kuin perhepoliittisten toimenpiteiden avulla.

Valtiolta kuluu lapsilisien maksamiseen yli 1 380 miljoonaa euroa vuodessa. Lapsilisä on harvoja viimeisiä kaikille automaattisesti kuuluvia etuuksia maassamme. Monissa perheissä lapsilisä on äärimmäisen tärkeä, elämiseen suoraan menevä tukimuoto. Joissakin perheissä lapsilisät menevät kasvamaan korkoa lapsen omalle säästötilille tulevaisuuden tarpeisiin. **Vähintään pohtimisen arvoista olisi, että lapsilisä poistettaisiin kokonaan kaikkein hyvätuloisimmilta perheiltä.** Sen porrastus ei kuitenkaan saisi olla niin jyrkkä, että keskituloiset jäisivät samalla sitä ilman.

Perussuomalainen hallitus tasasi vanhemmuuden kuluja 2 500 euron kertakorvauksella äidin työnantajalle. Tämä ei kuitenkaan ole vielä riittävää, varsinkaan koska se ei koske yksinyrittäjiä. Erityisesti pienyrittäjiä pitää auttaa verotuksen ja mahdollisesti tukien avulla kantamaan vanhemmuudesta seuraavia kustannuksia. **Kattava ja hyvä perhepoliittinen malli ottaa siis tarkemmin huomioon myös erot työnantajapuolella.**

5. Hyvinvointiyhteiskunta tarvitsee osallistujia

Suomalaisen järjestelmän vakavimmat ongelmat liittyvät siihen, että työtä tekevien ja veroja maksavien kansalaisten osuus suhteessa muihin pienenee huolestuttavalla tavalla. Osin tähän vaikuttaa ikääntyminen ja kasvava eläkeläisten osuus, osin muutokset työmarkkinoilla ja väestöpohjassa (maahanmuutto). Ilman kakuntekijöiden määrän lisääntymistä meillä ei ole tarpeeksi kakkua jaettavaksi. **Veronmaksu- ja työhalukkuuden ylläpitäminen, oikeudenmukaisuuden kokemukset ja sisäinen solidaarisuus ovat välttämättömiä tekijöitä suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan taustalla.** Perhepolitiikka ei ole tästä erillinen saareke.

Suomalainen perhepolitiikka on ollut maailman parasta. Täällä elää onnellisia lapsia, äitejä ja isiä. Haasteet ovat kuitenkin kasvaneet. Onnellisia ja hyvinvoivia on enemmän toki edelleen, mutta huono-osaisten perheiden ja lasten määrä on kasvanut huolestuttavasti. Näitä kehityskulkuja me haluamme tukkia ja auttaa parantamaan perheiden asemaa, vanhempien jaksamista ja vastuunkantoa sekä lasten parempaa tulevaisuutta.

LISÄTIETOJA:

Poliittinen suunnittelija Riikka Purra
puh. 040 547 7703

www.perussuomalaiset.fi